

Hallituksen esitys Eduskunnalle euron käyttöönoton edellyttämiksi muutoksiksi eräisiin valtiontaloutta koskeviin lakeihin

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esityksellä toteutettaisiin neljän valtiontaloutta koskevan lain muutokset, jotka ovat tarpeen euron käyttöön ottamisen vuoksi.

Valtion talousarviosta annettuun lakiin sekä valtion lainanannosta ja valtiontakausta annettuun lakiin sisältyvät kielelliset ilmaisut markkamääristä ehdotetaan muutettaviksi rahamääriksi. Eräiden saamisten perimisestä

kerta kaikkiaan annetussa laissa säädetty markkamäärät ehdotetaan muutettaviksi euroiksi. Myös luottolaitosten varoista myönnettävistä eräistä korkotukilainoista annettua lakia muutettaisiin, ja samalla luovutettaisiin siinä säädetystä markkamäärästä.

Ehdotetut lait ovat tarkoitettut tulemaan voimaan 1 päivänä tammikuuta 2002.

PERUSTELUT

1. Nykytila

Suomi on siirtymässä asteittain Euroopan talous- ja rahaliiton yhteiseen valuuttajärjestelmään. Euro otettiin Suomessa käyttöön tilivaluuttana 1 päivänä tammikuuta 1999. Samalla markan lopulliseksi euromuuntokurssiksi vahvistettiin 5,94573 neuvoston asetuksessa (EY) N:o 2866/98 euron ja euron käyttöön ottavien jäsenvaltioiden valuuttojen välisistä muuntokursseista. Euron käyttöönottamiseen liittyviä neuvoston asetuksia ovat tietyistä euron käyttöön ottamiseen liittyvistä säännöksistä annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1103/97 sekä euron käyttöönotosta annettu neuvoston asetus (EY) N:o 974/98. Asetukset ovat jäsenmaita suoraan velvoittavaa lainsäädäntöä. Asetusten mukaan euro otetaan yleisesti käyttöön jäsenvaltioiden ainoana käypänä maksuvälineenä kolmen vuoden siirtymäkauden jälkeen 1 päivänä tammikuuta 2002.

Valtiontaloutta koskevista laeista valtion talousarviosta annetun lain (423/1988) 9 §:n 2 momentissa on kielellinen ilmaisu ”markkamääriä” ja valtion lainanannosta ja valtiontakauksesta annetun lain (449/1988) 9 §:ssä on kielellinen ilmaisu

”markkamäärästä”.

Valtion talousarvioesitys vuodelle 2002 on laadittu kokonaan euromääräisenä. Esityksessä olevat rahamäärät ovat euroja.

Valtiontaloutta koskevia lakeja, joissa on markkoina säädettyjä rahamääriä, ovat eräiden saamisten perimisestä kerta kaikkiaan annettu laki (682/1966), jäljempänä *kertaperintälaki*, sekä luottolaitosten varoista myönnettävistä eräistä korkotukilainoista annettu laki (1015/1977).

Kertaperintälain 1 §:n 1 momentin mukaan on valtion tai sen hoidossa olevan rahaston varoista myönnetty laina taikka valtion tai rahaston muu saaminen kokonaisuudessaan maksettava yhdellä kertaa lähinnä seuraavassa kannossa, jos maksamaton pääoma on enintään 2 000 markkaa. Jos maksamaton pääoma on suurempi kuin 2 000 markkaa, mutta enintään 4 000 markkaa, se on maksettava kahdessa lähinnä seuraavassa kannossa yhtä suurina erinä, ja jos maksamaton pääoma on enintään 6 000 markkaa, se on maksettava kolmessa lähinnä seuraavassa kannossa yhtä suurina erinä.

Luottolaitosten varoista myönnettävistä eräistä korkotukilainoista annetun lain 5 §:n 2 momentissa säädetään, että asianomainen ministeriö voi myös oikeuttaa alaisensa

keskusviraston tai piirihallintoviranomaisen hyväksymään korkotukilainaksi määrältään enintään 1 000 000 markan suuruisen lainan.

2. Ehdotetut muutokset

Oikeudellisesti lainmuutokset eivät ole välttämättömiä euron tullessa käteisenä rahana käyttöön 1 päivänä tammikuuta 2002. Rahan muuntamisessa ja siitä aiheutuviissa pyörityksissä noudatettavat ylikansalliset säännöt on vahvistettu ja niitä voidaan soveltaa sellaisenaan. Oikeusturvan, lainsäädännön ymmärrettävyyden ja informatiivisuuden kannalta kansallisiin säädöksiimme ei kuitenkaan saisi sisältyä markkamääriä sen jälkeen kun euro on otettu yleisesti käyttöön vuoden 2002 alussa.

Valtion talousarviosta annettu laki on valtion talousarviota, valtion maksuliikettä, kirjanpitoa ja tilinpäätöstä sekä valtion omaisuutta koskeva yleislaki. Valtion lainanannosta ja valtiontakauksesta annettu laki on yleislaki valtion lainojen yleisistä lainaehdoista, lainanannosta noudatettavista menettelytavoista sekä eduskunnan antamiin valtuuksiin perustuvista valtiontakauksista. Kummankin yleislain tulee asialliselta sisällöltään jatkuvasti olla kunnossa ja ajan tasalla. Tämän vuoksi esityksessä ehdotetaan valtion talousarviosta annetun lain 9 §:n 2 momentissa oleva ilmaisu ”markkamääriä” muutettavaksi ilmaisuksi ”rahamääriä” ja valtion lainanannosta ja valtiontakauksesta annetun lain 9 §:ssä oleva ilmaisu ”markkamäärästä” muutettavaksi ilmaisuksi ”rahamäärästä”.

Valtioneuvoston talouspoliittinen ministerivaliokunta on 11 päivänä tammikuuta 2000 hyväksynyt periaatteet, joilla markkamäärät muunnetaan euroiksi lainsäädännössä. Säädöksissä olevia etuuksien markkamääriä muutettaessa käytetään pääsääntöisesti sentin tarkkuutta. Sentin tarkkuudesta voidaan poiketa silloin, kun kyse ei ole välittömästi etuuden määrästä ja on tarkoituksenmukaista säilyttää säädöksissä entinen sentin tarkkuutta yleisempi tarkkuustaso. Poikettaessa sentin tarkkuudesta muutos pyritään kuitenkin aina toteuttamaan mahdollisimman kustannusneutraalisti.

Valtioneuvoston talouspoliittinen ministerivaliokunta on 4 päivänä syyskuuta 2001 käsitellyt valtion perimien maksujen euromuutoksia ja todennut kannanotossaan

muun muassa, että valtion perimien maksujen euroistamiseen liittyen ei ilman erityisiä syitä tehdä maksutasojen korotuksia, jollei valtion maksuperustelaki, muut säännökset tai päätökset sitä nimenomaan edellytä.

Ehdotus kertaperintälain 1 §:n 1 momentissa säädettyjen markkamäärien muuttamisesta euroiksi noudattaa talouspoliittisen ministerivaliokunnan kannanottoja. Tämän mukaisesti ehdotetaan kertaperintälain 1 §:n 1 momentin nykyiset enintään 2 000, 4 000 ja 6 000 markan rajat muutettaviksi enintään 336, 672 ja 1 000 euron rajoiksi. Muutos on tarkoituksenmukainen myös valtion lainojen ja saamisten hoitamisen kannalta.

Kertaperintälain 1 §:n 1 momentissa nykyisin säädetty enintään 2 000, 4 000 ja 6 000 markan rajat ovat 5,94573 muuntokerrointa käyttäen 336,38 euroa, 672,75 euroa ja 1009,13 euroa. Nykyisten markkamäärien muuttaminen ehdotetuiksi euromääriksi on siis kustannusneutraali. Pyöritys olisi hieman alaspäin täysien euromäärien säilyttämiseksi.

Nykyiset markkamääräiset rajat ovat olleet voimassa 1 päivästä syyskuuta 1991 lukien. Ehdotetuissa euromuutoksissa ei ole mukana viimeisten kymmenen vuoden aikana tapahtunutta rahan arvon alenemisen vaikutusta nykyisiin markkamääriin. Tällaisen muutoksen sekä kertaperintälain sisällön ajan tasalle saattamista koskevien muiden muutosten ehdottaminen jätetään tehtäväksi myöhemmin.

Luottolaitosten varoista myönnettävistä eräistä korkotukilainoista annetun lain 5 §:n 2 momentti ehdotetaan muutettavaksi sisältönsä puolesta ajan tasalle. Siinä ei ole enää tarpeen säätää enimmäisrahamäärästä, jonka puitteissa korkotukilainaksi hyväksymisen delegointi sallitaan.

3. Esityksen vaikutukset

Valtion talousarviosta annetun lain 9 §:n 1 momenttiin, valtion lainanannosta ja valtiontakauksesta annetun lain 9 §:ään sekä luottolaitosten varoista myönnettävistä eräistä korkotukilainoista annetun lain 5 §:n 2 momenttiin ehdotetut muutokset ovat teknisluonteisia, eikä niillä ole taloudellisia eikä organisatorisia vaikutuksia.

Kertaperintälain soveltamisen piiriin kuuluvat valtion lainat ja saamiset ovat pääsääntöisesti Valtiokonttorin hoidossa.

Valtiokonttorin lainakannassa oli vuoden 2001 elokuun tilanteen mukaan 1 575 sellaista lainaa, joiden pääoma on 6 000 markkaa tai sitä pienempi. Näiden lainojen yhteenlaskettu pääoma oli elokuun 2001 tilanteen mukaan 4,8 miljoonaa markkaa. Lainat ovat Valtiokonttorin lainaryhmien mukaan lähinnä omakotitalojen peruskorjaus- tai perusparannuslainoja, asunto-omakotilainoja, asunto-osakelainoja ja muita erilaisia asuntoihin liittyviä lainoja. Valtiokonttorin hoidossa olevia valtion lainoja oli kesäkuun 2001 lopussa kaikkiaan noin 52 200 kappaletta ja jäljellä olevalta pääomamäärältään noin 69,3 miljardia markkaa. Ehdotetuilla euromuutoksilla ei ole vaikutuksia lainansaajiin. Muutoksilla ei voida katsoa olevan myöskään valtiontaloudellisia eikä hallinnollisia vaikutuksia. Kertaperintälain 1 §:n 4 momentti sisältää edelleenkin lainan tai saamisen osalta mahdollisuuden hakemuksesta saada maksuhelpotus lainan tai saamisen

maksamisessa. Lainansaajalle voi olla käytännössä merkityksellistä saada tarvittaessa maksaa kertaperintälain piiriin tulevan lainansa loppuerät useammassa erässä kuin alkuperäisten lainaehtojen mukaan olisi tapahtunut. Valtiokonttori on hoidossaan olevien lainojen osalta tehnyt 1.9.1991—20.8.2001 välisenä aikana kertaperintälain 1 §:n 4 momentin nojalla yhteensä 45 maksuhelpotusta koskevaa päätöstä, joista 34 päätöstä vuosina 1991—1992.

4. Asian valmistelu

Esitys on valmisteltu virkatyönä valtiovarainministeriössä. Kertaperintälakiin ehdotettavista eurorajoista on pyydetty lausunto maa- ja metsätalousministeriöltä. Lausunto on otettu huomioon esityksen valmistelussa. Valtiokonttorilta on saatu asian johdosta valtion lainojen hoitamista koskevia tietoja.

YKSITYISKOHTAISET PERUSTELUT

1. Lakiehdotusten perustelut

1.1. Laki valtion talousarviosta

9 §. *Käyttösuunnitelma.* Pykälän 1 momenttia ehdotetaan muutettavaksi siten, että siihen sisältyvä markkamäärän käsite korvattaisiin rahamäärän käsitteellä. Valtioneuvoston asetuksella voitaisiin säätää, jollei lain 8 §:ssä tarkoitetuista talousarvion perusteluista muuta johdu, että käyttösuunnitelmassa olevia rahamääriä voidaan ylittää käyttösuunnitelmakohtiin merkittyjen käyttötarkoitusten ja momentin määrärahan puitteissa.

1.2. Laki valtion lainanannosta ja valtiontakauksesta

9 §. *Vähäisten lainasuoritusten periminen.* Pykälää ehdotetaan muutettavaksi siten, että siihen sisältyvä markkamäärän käsite korvattaisiin rahamäärän käsitteellä. Valtioneuvoston asetuksella säädettäisiin rahamäärästä, jota vähäisempi korko, viivästyskorko tai muu suoritus voidaan periä lainan seuraavana eräpäivänä tai jättää viimeisen lainaerän osalta kokonaan

perimättä.

1.3. Laki eräiden saamisten perimisestä kerta kaikkiaan

1 §. Pykälän 1 momenttia ehdotetaan muutettavaksi siten, että siinä säädetyt 2 000, 4 000 ja 6 000 markkaa korvataan 336, 672 ja 1 000 eurolla. Muutos on kustannusneutraali.

1.4. Laki luottolaitosten varoista myönnettävistä eräistä korkotukilainoista

5 §. Pykälän 2 momenttia ehdotetaan muutettavaksi siten, että siinä olisivat yleiset säännökset lainojen hyväksymisestä korkotukilainaksi ja korkohyvityksen suorittamisesta. Muutos olisi lähinnä lakitekkinen. Nykyisiin menettelyihin lainojen hyväksymisessä korkotukilainaksi ja korkohyvityksen suorittamisessa ei 2 momentin muutoksella puututtaisi, vaan ne säilyisivät ennallaan.

Ehdotetun 2 momentin mukaan lainan hyväksyisi korkotukilainaksi ministeriö, virasto, laitos tai muu valtion viranomainen, jonka tehtäviin kyseistä korkotukilainaa

koskevat asiat lainsäädännön tai eduskunnan talousarviopäätöksen nojalla kuuluvat. Korkohyvityksen suorittaisi ministeriö, virasto, laitos tai muu valtion viranomaisen. Ministeriö voisi oikeuttaa myös alaisensa viraston, laitoksen tai muun viranomaisen hyväksymään lainan korkotukilainaksi tai suorittamaan korkohyvityksen. Korkohyvityksen suorittaminen voitaisiin määrätä myös Valtiokonttorin tehtäväksi. Ehdotettuun 2 momenttiin ei olisi enää tarpeellista sisällyttää nykyisen 1 000 000 markan kaltaista rahamääräistä rajaa niitä tapauksia varten, joissa ministeriö oikeuttaa alaisensa viraston, laitoksen tai viranomaisen hyväksymään lainan korkotukilainaksi.

2. Voimaantulo

Lait ehdotetaan tuleviksi voimaan 1 päivänä tammikuuta 2002. Lakien täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin voitaisiin kuitenkin ryhtyä jo ennen kuin lait tulevat voimaan.

3. Säättämisjärjestys

Esityksessä ehdotetaan muutettavaksi kertaperintälain 1 §:n 1 momenttia. Mainittu laki on muutoksineen säädetty valtiopäiväjärjestyksen 67 §:ssä säädetyllä tavalla, koska laki on puuttunut yksityiseen varallisuusasemaan. Mainittu laki on siis poikkeuslaki.

Hallituksen esityksessä Eduskunnalle uudeksi Suomen hallitusmuodoksi (HE 1/1998 vp) 73 §:n yksityiskohtaisissa perusteluissa todetaan, että ennen nykyistä

Suomen perustuslakia säädettyä poikkeuslakia voidaan myös muuttaa tavallisessa lainsäätämisyjärjestyksessä, jollei muutos laajenna alkuperäistä poikkeusta. Perustuslakivaliokunnan vakiintuneessa käytännössä on lisäksi katsottu, että myös sellaiset kokonaisuuden kannalta epäolennaiset lisäykset ja muutokset, jotka sinänsä merkitsevät perustuslakipoikkeuksen vähäistä laajentamista, voidaan toteuttaa tavallisessa lainsäätämisyjärjestyksessä, jos perustuslakipoikkeuksena aikanaan säädetyn kokonaisuuden luonnetta ei tällä tavoin muuteta toisenlaiseksi (esimerkiksi PeVL 24/1994 vp ja 21/1995 vp).

Kertaperintälakiin ehdotetut euromääräiset rajat ovat kustannusneutraalit verrattuna nykyisiin markkamääräisiin rajoihin. Ehdotettu euromuutos on kertaperintälain kokonaisuuden kannalta epäolennainen. Koska kertaperintälain 1 §:n 4 momentissa on säädetty helpotuksen myöntämisestä lainan tai muun saamisen maksamiseen, ovat velallisen maksuhankaluudet tarvittaessa järjesteltävissä, mikäli niitä ilmenee. Kertaperintälain 1 §:n 1 momentin muuttamisella ei siten puututa heikentävästi lain soveltamisalan piiriin kuuluvien velallisten asemaan. Perustuslakipoikkeuksena aikanaan säädetyn järjestelyn luonnetta ei ehdotetuilla rahamäärän muutoksilla muuteta toisenlaiseksi.

Edellä esitetyn perusteella katsotaan, että esitys voidaan käsitellä tavallisessa lainsäätämisyjärjestyksessä.

Edellä esitetyn perusteella annetaan Eduskunnan hyväksyttäväksi seuraavat lakiehdotukset:

1.

Laki

valtion talousarviosta annetun lain 9 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan valtion talousarviosta 13 päivänä toukokuuta 1988 annetun lain (423/1988) 9 §:n 2 momentti seuraavasti:

9 §

Käyttösuunnitelma

merkittyjen käyttötarkoitusten ja momentin määrärahan puitteissa siten kuin valtioneuvoston asetuksella säädetään.

Jollei 8 §:ssä tarkoitetuista talousarvion perusteluista muuta johdu, käyttösuunnitelmassa olevia rahamääriä voidaan ylittää käyttösuunnitelmakohtiin

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2002.
Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

2.

Laki

valtion lainanannosta ja valtioneuvoston asetuksella säädetään

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan valtion lainanannosta ja valtioneuvoston asetuksella säädetään 20 päivänä toukokuuta 1988 annetun lain (449/1988) 9 § seuraavasti:

9 §

Vähäisten lainasuoritusten periminen

Valtioneuvoston asetuksella säädetään rahamäärästä, jota vähäisempi korko, viivästyskorko tai muu suoritus voidaan periä lainan seuraavana eräpäivänä tai jättää

viimeisen lainaerän osalta erikseen perimättä.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2002.
Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

3.

Laki

eräiden saamisten perimisestä kerta kaikkiaan annetun lain 1 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan eräiden saamisten perimisestä kerta kaikkiaan 20 päivänä joulukuuta 1966 annetun lain (682/1966) 1 §:n 1 momentti, sellaisena kuin se on laissa 997/1991, seuraavasti:

1 §
Sen estämättä, mitä muualla säädetään tai mitä on sovittu, valtion tai sen hoidossa olevan rahaston varoista myönnetty laina taikka valtion tai rahaston muu saaminen on kokonaisuudessaan maksettava yhdellä kertaa lähinnä seuraavassa kannossa, jos maksamaton pääoma on enintään 336 euroa. Jos maksamaton pääoma on suurempi kuin 336 euroa, mutta enintään 672 euroa, se on maksettava kahdessa lähinnä seuraavassa

kannossa yhtä suurina erinä ja, jos maksamaton pääoma on enintään 1 000 euroa, se on maksettava kolmessa lähinnä seuraavassa kannossa yhtä suurina erinä.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2002.

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

4.

Laki

luottolaitosten varoista myönnettävistä eräistä korkotukilainoista annetun lain 5 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan luottolaitosten varoista myönnettävistä eräistä korkotukilainoista 23 päivänä joulukuuta 1977 annetun lain (1015/1977) 5 §:n 2 momentti, sellaisena kuin se on laissa 1308/1994, seuraavasti:

5 §
Lainan hyväksyy kerkotukilainaksi ja korkohyvityksen suorittaa asiassa toimivaltainen ministeriö taikka virasto, laitos tai muu valtion viranomainen. Ministeriö voi myös oikeuttaa alaisensa viraston, laitoksen tai viranomaisen hyväksymään lainan korkotukilainaksi tai

suorittamaan korkohyvityksen. Korkohyvityksen suorittaminen voidaan määrätä myös Valtiokonttorin tehtäväksi.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2002.

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Helsingissä 5 päivänä lokakuuta 2001

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Valtiovarainministeri *Sauli Niinistö*

Liite
Rinnakkaistekstit

1.

Laki

valtion talousarviosta annetun lain 9 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan valtion talousarviosta 13 päivänä toukokuuta 1988 annetun lain (423/1988) 9 §:n 2 momentti seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

9 §

Käyttösuunnitelma

Jollei 8 §:ssä tarkoitetuista tulo- ja menoarvion perusteluista muuta johdu, käyttösuunnitelmassa olevia markkamääriä voidaan ylittää käyttösuunnitelmakohtiin merkittyjen käyttötarkoitusten ja momentin määrärahan puitteissa siten kuin asetuksella *tarkemmin* säädetään.

Jollei 8 §:ssä tarkoitetuista *talousarvion* perusteluista muuta johdu, käyttösuunnitelmassa olevia *rahamääriä* voidaan ylittää käyttösuunnitelmakohtiin merkittyjen käyttötarkoitusten ja momentin määrärahan puitteissa siten kuin *valtioneuvoston* asetuksella säädetään.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2002.

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

2.

Laki

valtion lainanannosta ja valtiontakauksesta annetun lain 9 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan valtion lainanannosta ja valtiontakauksesta 20 päivänä toukokuuta 1988 annetun lain (449/1988) 9 § seuraavasti:

Voimassa oleva laki

9 §

Vähäisten lainasuoritusten periminen

Asetuksella säädetään markkamäärästä, jota vähäisempi korko, viivästyskorko tai muu suoritus voidaan periä lainan seuraavana eräpäivänä tai jättää viimeisen lainaerän osalta erikseen perimättä.

Ehdotus

9 §

Vähäisten lainasuoritusten periminen

Valtioneuvoston asetuksella säädetään *rahamäärästä*, jota vähäisempi korko, viivästyskorko tai muu suoritus voidaan periä lainan seuraavana eräpäivänä tai jättää viimeisen lainaerän osalta erikseen perimättä.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2002.

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

3.

Laki

eräiden saamisten perimisestä kerta kaikkiaan annetun lain 1 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan eräiden saamisten perimisestä kerta kaikkiaan 20 päivänä joulukuuta 1966 annetun lain (682/1966) 1 §:n 1 momentti, sellaisena kuin se on laissa 997/1991, seuraavasti:

Voimassa oleva laki

1 §

Sen estämättä, mitä muutoin on säädetty tai määrätty taikka mitä on sovittu, on valtion tai sen hoidossa olevan rahaston varoista myönnetty laina taikka valtion tai rahaston muu saaminen kokonaisuudessaan maksettava yhdellä kertaa lähinnä seuraavassa kannossa, jos maksamaton pääoma on enintään 2 000 markkaa. Jos maksamaton pääoma on suurempi kuin 2 000 markkaa, mutta enintään 4 000 markkaa, se on maksettava kahdessa lähinnä seuraavassa kannossa yhtä suurina erinä, ja jos maksamaton pääoma on enintään 6000 markkaa, se on maksettava kolmessa lähinnä seuraavassa kannossa yhtä suurina erinä.

Ehdotus

1 §

Sen estämättä, mitä *muualla säädetään tai* mitä on sovittu, valtion tai sen hoidossa olevan rahaston varoista myönnetty laina taikka valtion tai rahaston muu saaminen *on* kokonaisuudessaan maksettava yhdellä kertaa lähinnä seuraavassa kannossa, jos maksamaton pääoma on enintään 336 euroa. Jos maksamaton pääoma on suurempi kuin 336 euroa, mutta enintään 672 euroa, se on maksettava kahdessa lähinnä seuraavassa kannossa yhtä suurina erinä ja, jos maksamaton pääoma on enintään 1 000 euroa, se on maksettava kolmessa lähinnä seuraavassa kannossa yhtä suurina erinä.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2002.

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

4.

Laki

luottolaitosten varoista myönnettävistä eräistä korkotukilainoista annetun lain 5 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan luottolaitosten varoista myönnettävistä eräistä korkotukilainoista 23 päivänä joulukuuta 1977 annetun lain (1015/1977) 5 §:n 2 momentti, sellaisena kuin se on laissa 1308/1994, seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

5 §

Edellä 2 §:n 2 kohdassa tarkoitetuista lainoista hyväksyy korkotukilainoiksi vesiensuojeluinvestointien suorittamiseen annettavat lainat ympäristöministeriö sekä muut lainat maa- ja metsätalousministeriö ja korkohyvityksen suorittaa niiden osalta vesi- ja ympäristöhallitus. Edellä 2 §:n 5 ja 13 kohdissa tarkoitettujen lainat hyväksyy korkotukilainoiksi ympäristöministeriö, 6 kohdassa tarkoitettujen lainat liikenneministeriö sekä 8 kohdassa tarkoitettujen lainat huoltovarmuuskeskus ja korkohyvityksen suorittaa niiden osalta valtiokonttori. Edellä 2 §:n 14 kohdassa tarkoitettujen lainat hyväksyy korkotukilainoiksi maa- ja metsätalousministeriö ja korkohyvityksen suorittaa niiden osalta maa- ja metsätalousministeriön tietopalvelukeskus. Muiden lainojen osalta lainan hyväksyy korkotukilainaksi ja korkohyvityksen maksaa asianomainen keskusvirasto. Asianomainen ministeriö voi myös oikeuttaa alaisensa keskusviraston tai piirihallintoviranomaisen hyväksymään korkotukilainaksi määrältään enintään 1 000 000 markan suuruisen edellä 2 §:n 2, 5, 6 ja 14 kohdassa tarkoitettujen lainan.

Lainan hyväksyy korkotukilainaksi ja korkohyvityksen suorittaa asiassa toimivaltainen ministeriö taikka virasto, laitos tai muu valtion viranomainen. Ministeriö voi myös oikeuttaa alaisensa viraston, laitoksen tai viranomaisen hyväksymään lainan korkotukilainaksi tai suorittamaan korkohyvityksen. Korkohyvityksen suorittaminen voidaan määrätä myös Valtiokonttorin tehtäväksi.

*Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2002.
Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.*

